

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МИТНИХ РЕЖИМІВ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі розвитку Україна активно проводить зовнішньоекономічну політику, що спрямована до світової економічної співдружності.

Хоча стан зовнішньої торгівлі України на сьогодні є не найкращим, оскільки, позитивні тенденції зростання показників експорту й імпорту товарів які можна було спостерігати до 2012 р. змінилися на протилежні. Такі зміни пояснюються, насамперед, початком переорієнтації зовнішньої торгівлі України з російського на європейський вектор розвитку, також варто відмітити виключення з прямої участі в системі зовнішньоекономічних відносин підприємств цілих регіонів, девальвація національної валюти й ескалація військового конфлікту на початку 2015 р. [1].

Таким чином, усі зазначені фактори позначилися не тільки на зовнішньоекономічній сфері, а й на економіці України в цілому. Нинішній стан національної економіки зумовлений економічною і політичною кризою та військовим конфліктом, тому в державі необхідно вживати заходи, які зможуть стабілізувати, а згодом і покращити конкурентні позиції України на національному і світовому ринку.

Одним із таких механізмів є митні режими, за допомогою яких формуються стимули й обмеження при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності.

Митні режими є одним із ключових інструментів в галузі державної митної справи, визначаючи порядок їх застосування при переміщенні товарів і транспортних засобів через митний кордон. Таким чином, ефективне формування й використання митних режимів безпосередньо впливає на впровадження митної політики держави.

Згідно із п. 25 ст. 4 Митного кодексу України, митний режим – комплекс взаємопов'язаних правових норм, що відповідно до заявленої мети переміщення товарів через митний кордон України визначають митну процедуру щодо цих товарів, їх правовий статус, умови оподаткування і обумовлюють їх використання після митного оформлення [3].

Чинним законодавством (ст. 70 Митного кодексу України) передбачено застосування таких митних режимів: імпорт (випуск для вільного обігу); реімпорт; експорт (остаточне вивезення); реекспорт; транзит; тимчасове ввезення; тимчасове вивезення; митний склад; вільна митна зона; безмитна торгівля; переробка на митній території; переробка за межами митної території; знищення або руйнування; відмова на користь держави [3].

Аналізуючи митні режими, регламентовані чинним митним законодавством України можна відмітити, що реімпорт, реекспорт, безмитна торгівля, знищення або руйнування, відмова на користь держави носять

характер процедурних операцій та не відповідають головній меті застосування інституту митних режимів – задоволенню фінансових інтересів держави у митній сфері, удосконаленню національної промисловості, сприянню зовнішньоекономічним стосункам тощо.

Тому для підвищення ефективності забезпечення митних режимів необхідно здійснювати правове регулювання, яке повинно, по-перше, ґрунтуватись на загальновизнаних міжнародних правилах, що регламентують зовнішньоекономічні відносини; по-друге, враховувати провідний зарубіжний досвід у цій сфері; по-третє, відповідати усталеній практиці національного законодавства; та нарешті, будуватись на принципах спрощення та прозорості самої регламентації як митних режимів, так і в цілому всієї митної сфери.

Лише за таких умов митні режими зможуть активізувати ЗЕД і розвиток суб'єктів господарювання з урахуванням їх потреб та інтересів через стимулювання прогресивних змін з боку держави та формування чесного взаємовигідного співробітництва між суб'єктами господарювання та державою, що сприяє стимулюванню зовнішньоторговельної діяльності України.

Література:

1. Дем'янюк О., Кекіш І. Митні режими у стимулюванні зовнішньоекономічної діяльності України / О. Дем'янюк, І. Кекіш // Світ фінансів – 2016. – № 2(47). – С. 75–87.
2. Митний кодекс України від 13.03.2012 № 4495-17 (поточна редакція – Редакція від 26.07.2017) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
3. Осадча Н. В. Митні режими як інститути стимулювання та обмеження зовнішньоекономічної діяльності / Н. В. Осадча, В. І. Ляшенко // Формування ринкової економіки. Спец. вип.: Проблеми сучасної економіки та інституціональна теорія: зб. наук. пр. – К. : КНЕУ, 2010. – С. 341–354.

Ковбасовська Ірина

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: к.е.н., доцент Ткачик Ф. П.

УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ: МЕТОДИКА І ТАКТИКА ПРОТИДІЇ

Державі для ефективного виконання своїх функцій потрібні фінансові ресурси. Успішне функціонування економіки будь-якої країни тісно пов'язане з оптимальним і стабільно-прогресуючим забезпеченням формування дохідної частини бюджету. Одним із основних факторів, що негативно позначаються на наповненні бюджету протягом тривалого періоду залишається таке явище як ухилення від сплати податкових платежів.

Як свідчить практика адміністрування встановлених законодавством України податків і зборів, конституційний обов'язок платників податків щодо повної і своєчасної сплати податкових платежів виконується не завжди і не усіма суб'єктами оподаткування. Часто це відбувається з причин нерозуміння громадянами глибинних аспектів такого обов'язку та недостатнього рівня їх